
OSIEROCIĆ SIĘ (2) *vb pf*

osierocić się (1), **osirocić się** (1); osierocić się *SkarŻyw*; osirocić się *RejZwierc*.

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o prawdopodobnie jasne (tak w osierocać).

inf osierocić się (1). *◇ praet 3 sg f osirociała się* (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Stać się opuszczonym, porzuconym (2) : Iużby sie stárác mogli áby puíte polá/ Oíadzáli/ á fnádnie/ bo tám dobra rola. [...] Bo gdyby to oliádło y flawá Koronie/ Y ludziby przybyło wiele ku obronie. [...] Bo tám ziemiá obfita/ ielliby gdzie byłá/ A což gdy sie ná ten čás tak ósirociłá. *RejZwierc* 247v.

osierocić się z czego (1): Acz miłość bráciey oney ku niemu trudno sie z iego póciefzney obecności y przykádow zbáwiennych/ ofierocić miałá *SkarŻyw* 542.

Formacje współrdzenne cf SIEROCIĆ.

TG